

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

АДАПТАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах немає жодного сумніву, що довгостроковий розвиток підприємства є неможливий без інноваційної діяльності. При цьому, поняття інноваційної діяльності та управління адаптацією підприємства органічно взаємопов'язані. Ефективність реалізації адаптивних можливостей підприємства залежить від рівня використання інновацій в процесі адаптації підприємства до нових викликів та вимог ринкового середовища. Разом з тим, саме адаптаційні можливості забезпечують стійкість підприємства в довгостроковій перспективі, що дає можливість організувати діяльність із розробки та впровадження інновацій, отримуючи при цьому очікуваний рівень економічного ефекту. У зв'язку з цим, проведення теоретико-методологічних досліджень у напрямку оцінювання адаптивних можливостей інноваційного потенціалу підприємства є актуальними в сучасних умовах.

Стосовно визначення інноваційного потенціалу, погоджуємося з думкою Санто Б [2, с. 5]: «інноваційний потенціал підприємства визначається сукупністю наявних та прихованих можливостей підприємства забезпечувати реалізацію та отримання інновацій шляхом залучення матеріальних, фінансових, науково-технічних, інформаційних ресурсів, які на основі накопиченого досвіду про результати науково-технічних робіт, винаходів, проектно-конструкторських розробок, зразків нової техніки та продукції призводять до зміцнення фінансового результату підприємства та завоювання ним конкурентоспроможності як на внутрішньому, так зовнішньому ринках».

Тобто, рівень інноваційного потенціалу визначається наявністю необхідних для здійснення інноваційної діяльності ресурсів та забезпечення їх ефективного використання. Проте, сучасні умови середовища характеризуються швидкими і перманентними змінами, ігноруючи які, обраний вид інноваційної діяльності може виявитися неефективним і збитковим.

З цим погоджується і Федулова І. [3, с.60], що використовує категорію інноваційного адаптаційного потенціалу для означення ступеня ворожості інноваційного клімату (зовнішнього середовища) по відношенню до інноваційного потенціалу підприємства, яка

виражається у прагненні знизити міжсистемний обмін в економічному розвитку, здійснити економічний вплив для вирішення практичних питань щодо вибору напрямів інноваційного розвитку підприємства, тобто це інноваційна агресивність зовнішнього середовища до проблем розвитку підприємства.

Проте, зміни у зовнішньому середовищі підприємства не завжди мають негативні наслідки, а в деяких випадках породжують нові можливості для розвитку підприємства та активізації інноваційної діяльності, зокрема. У зв'язку з цим, адаптаційний потенціал визначає насамперед здатність системи управління аналізувати й прогнозувати зовнішні фактори, що впливають на ефективність інноваційної діяльності та приводить у відповідність внутрішні процеси зовнішнім викликам і можливостям.

У свою чергу, можливості щодо приведення внутрішніх процесів інноваційної діяльності у відповідності до умов середовища залежать від рівня адаптивності окремих складових та їх структури.

Під впливом змін конкурентного середовища одні елементи або учасники процесу адаптації (назвемо їх активними) можуть не прогнозовано змінювати свою поведінку, інші (назвемо їх пасивними) здатні змінювати параметри своїх можливостей лише у заданому діапазоні або у наперед обумовлених межах[1, с. 103].

До активних складових інноваційного потенціалу можна віднести систему управління, трудові, інформаційні та фінансові ресурси. Пасивними елементами виступають засоби виробництва та продукція, параметри зміни яких обмежені їх конструктивними та технологічними особливостями.

Кожний з наведених елементів потребує окремого розгляду, оцінювання та прийняття стратегічних рішень щодо підвищення його мобільних і адаптивних здатностей в процесі здійснення інноваційної діяльності. При цьому, базовою передумовою формування й ефективного використання адаптаційного потенціалу інноваційної діяльності є удосконалення систем управління та координації на адаптаційних засадах.

1. Білошкурська Н.В. Моделі адаптивної поведінки та їх роль у формуванні економічної безпеки підприємства / Н.В. Білошкурська// Актуальні проблеми економіки. – 2010. – № 12 (114). –С. 101-104.

2.Санто Б. Сила инновационного саморазвития / Б. Санто // Инновации. –2004. – № 2. – С. 5-15.

3.Федулова І. Інноваційний адаптаційний потенціал підприємства / І.В. Федулова // Формування ринкових відносин в Україні. Збірник наукових праць. – К.-2008. – № 10 (89). – С. 59-64.